

IPS Calinic despre Parabola lucrătorilor celor răi: „Să dăm roadele cele bune la timpul cuvenit”

Într-un cuvânt transmis în Duminica a 13-a după Rusalii, Arhiepiscopul Sucevei și Rădăuților subliniază că, în Evanghelia zilei, luarea viei de la lucrătorii cei răi și oferirea acesteia celor care dau roade nu vizează doar vechiul popor al lui Israel, „ci pe toți cei care nu se arată vrednici lucrători ai Cuvântului lui Dumnezeu în via harului, care este Biserica Sa”.

Părintele arhiepiscop trimite la un pasaj din cartea Profetului Isaia: „Dar via Domnului Savaot este casa lui Israel, iar oamenii din Iuda sunt sădirea Sa dragă. El nădăjduia ca acesta să fie un popor fără păcate, dar iată-l plin de sânge. Nădăjduit-a să-l rodească dreptate, dar iată: răzvrătire (Isaia 5, 7)”.

Ierarhul adaugă că referirea la piatra din capul unghiului evocă două versete din Psalmul 117, care se recita în cultul iudaic: „Piatra pe care n-au băgat-o în seamă ziditorii, aceasta s-a făcut în capul unghiului. De la Domnul s-a făcut aceasta și

minunată este în ochii noștri (Psalmii 117, 22-23)”.

„Exegeții spun că stăpânul din parabolă este Domnul Savaot din Isaia 5, 7, pe care oamenii – din cauza păcatelor – Îl consideră ca fiind departe, iar via este Israelul (Ieșirea 15, 17)”, menționează arhiepiscopul. „Gardul cu care a împrejmuit via este Legea; teascul săpat este jertfelnicul, iar turnul clădit este templul/biserica.”

„În plecarea departe a stăpânului, Sfântul Ioan Gură de Aur vede, pe de o parte, îndelunga răbdare a lui Dumnezeu în relație cu noi, iar pe de altă parte, spațiul libertății noastre.”

„Arendașii cărora li s-a încredințat via sunt imaginea legiuitorilor și conducătorilor lui Israel (Marcu 12, 12; Luca 20, 19)”, iar „atitudinea lor anticipa atitudinea fiilor lui Israel în relație cu Fiul lui Dumnezeu”.

În contrast cu aceștia, „atitudinea proprietarului trece dincolo de limitele rațiunii umane, în sensul că, la urmă, a trimis la ei pe fiul său, zicând: «Se vor rușina de fiul meu»”.

Uciderea fiului în afara viei trimite „la uciderea lui Iisus în afara cetății și fără voia poporului (Ioan 19, 17; Evrei 13, 12)”, precizează ierarhul. „Este aici o asemănare evidentă între Nașterea și Răstignirea lui Hristos, care Îl arată a fi străin lumii acesteia, nu numai îndepărtate de Dumnezeu, dar și refuzând cu cerbicie prezența Sa”, explică el.

Cuvintele „fiu iubit” și „se vor rușina de fiul meu” subliniază dimensiunea hristologică a parabolei, reamintindu-ne cuvintele rostite de Dumnezeu Tatăl: „Acesta este Fiul Meu cel iubit, pe Acesta să-L ascultați” (Marcu 1, 11 și 9, 7).

„Sfântul Evanghelist Matei reține și înțelesul pedepsei anunțat de Hristos: «De aceea vă spun că împărăția lui Dumnezeu se va lua de la voi și se va da neamului care va face roadele ei» (Matei 21, 43)”, menționează Înaltpreasfințitul Calinic.

„Neamul în discuție este noul Israel, adică Biserica lui Dumnezeu. În acest sens, Sfântul Chiril al Alexandriei tâlcuiește că «s-a dat acel pământ lucrătorilor sfințiți ai Noului Legământ», adică apostolilor, iar aceștia, preoților și arhierilor.”

„Avertismentul: «Va lua Împărăția lui Dumnezeu de la ei și o va da celor care vor aduce roade (Matei 21, 43)» vizează nu doar pe Israel, ci pe toți cei care nu se arată vrednici lucrători ai Cuvântului lui Dumnezeu în via harului, care este Biserica Sa. Doamne să nu fie!”, mai scrie ierarhul.

„Să fim, așadar, cu luare aminte să dăm roadele cele bune la timpul convenit, ca să

ne bucurăm de intrarea în Împărăția lui Dumnezeu!”, încheie el.

Foto credit: Arhiepiscopia Sucevei și Rădăuților

basilica.ro